

[Glistrup]

I ministerens svar den 2. november 1982 begrænser han svaret vedrørende den sidste del af spørgsmålet, idet han udelukkende taler om dem, som i øjeblikket er medlemmer af folketing, amtsråd eller kommunalbestyrelser. Det bliver til i alt godt og vel 60 mennesker. Disse godt og vel 60 mennesker er alle fra et af de fire gamle partier. De andre ni partier har nul, de fire gamle partier har samtlige.

Jeg hørte godt, at hr. Hahn sagde, at han mente, nogle var upolitiske, men jeg ved nu ikke, om fru Janne Normann kan underskrive, at de radikale medlemmer skal kaldes for upolitiske. Jeg opfatter det nu sådan, når der er skrevet et B i parentes fra ministerens side, at der er tale om nogle fra det radikale venstre.

Og ser man så på dem, som ministeren ikke har kunnet sætte partifarve på, træffer man på navne som Lysholt Hansen, Kjeld Philip, Tove Nielsen og Hans Kjær. Jeg tror godt, man uden at være alt for dristig kan gætte sig til, at det også er repræsentanter fra de fire gamle partier. Der kunne såmænd nævnes så mange andre navne. Der er helt tydeligt tale om, at der er en partipolitisk slagside, og at der altså, som hr. Wilhjelm og Aalborg Stiftstidende er enige om, er tale om ren og skær politiske ben, som man giver til sine politiske venner. Det er faktisk ikke en ordning, som vi i folkestyret skal være så stolte over, som fru Janne Normann var det med sin tale om den tillid, der kommer til vore pengeinstitutter, fordi der er de folkelige repræsentanter. Der tror jeg nok fru Janne Normann kom til at overspille sit tema ret kraftigt.

Hr. Svend Andersen sagde noget rigtigt. Han sagde, at det her var en gammel travet, og det er jo rigtigt. Det er femte gang, forslaget bliver fremsat. Men der er da det lykkelige ved det, at sandheden har marcheret, for hver gang det er blevet fremsat, er der kommet større og større tilslutning til det.

Nu er vi altså kommet så langt, at vi skal lægge vore hoveder i fru Janne Normanns skød og håbe på, at hun ikke – når hun siger, at hun ikke vil medvirke ved gennemførelsen af lovforslaget – er helt så grov, som man var over for frierne i eventyret »Klods Hans« ved at sige: »Duer ikke«, men at hun på ægte radikal vis vil sige: stemmer ikke. Hvis bare vi kan få de radikale så langt, så er vi i

hvert tilfælde et stykke på vej. Kunne de radikale ikke tage deres standpunkter op til fornyet overvejelse, som det ene parti efter det andet har gjort her i tinget, og komme til det resultat, at det faktisk er en overflødig ordning?

Jeg har allerede taget mig af det, der var fru Janne Normanns hovedargument, nemlig denne folkelige tillid, der skulle være til de gamle partiers repræsentanter i bestyrelsen. Jeg vil bede fru Janne Normann, hvis hun ikke vil læse mit eller hr. Lawaetz' indlæg, om hun måske vil læse sin åndsfrænde hr. Wilhjelm's indlæg, når hun får fortrykket, og se, at det faktisk ikke er noget, som kan fungere på nogen som helst fornuftig måde.

Derfor er det med en vis forventning til, at det radikale venstre denne gang vil vise vejen og ikke være i vejen, for at genoptage et tema fra tidligere debat i dag, at jeg henser til, at dette forslag kommer til anden og tredje behandling. Jeg vil gerne spørge ministeren om, hvordan man skal time det. Der var jo en enkelt ordfører, som var inde på, at man står foran, at mere end 200 af de pågældende bestyrelsesmedlemmers funktionsperioder udløber, og hvis det er tilfældet, håber jeg, at ministeren kan handle lige så ulovligt, som hans kollega landbrugsministeren gør i forhold til jordlovsudvalget, og lade være med at foretage genbeskikkelser, sådan for en årelang periode, før det har vist sig, om folketingets flertal simpelt hen sætter en stopper for det.

Det kan selvfølgelig også gøres mere elegant ved, at vi simpelt hen sørger for, at der kommer anden og tredje behandling af dette forslag, før vi når frem til det tidspunkt, hvor det er uomgængeligt nødvendigt for ministeren at foretage denne række af nybeskikkelser eller genbeskikkelser, eller hvad der nu kan være tale om, sådan at vi virkelig kan få lov til med de radikales tilladelse at få dette ind i kongerækken, som hr. Bernhard Baunsgaard plejer at tale om ved alle møder rundt om i landet: at fremskridtspartiet har fået afskaffet almanakstemplet og hestene til hærens tjeneste. Det kunne dog være rart, om vi oven i disse dragonheste også kunne få medtaget, at vi havde fået afskaffet samfundsrepræsentanterne, så hr. Bernhard Baunsgaard kan forny sig over for sine vælgere. Er det ikke et argument, der kan gøre indtryk på fru Janne Normann, så vi kan få den for-